

Kniha Daniel – číslo tridsať

Hodina strachu

Jeff Pippenger

2023-12-25

Belšazárov strach z tajomného písma sa netýka iba jeho smrti a konca šiesteho kráľovstva biblického prorocktva, ale aj bodu v prorockých dejinách, keď sa strach zmocňuje kráľov zeme. Ich strach je vyvolaný „východným vetrom“ islamu. Ich strach je ako u ženy v pôrodných bolestiach, čím sa označuje postupne narastajúca bolesť, ktorá prichádza čoraz rýchlejšie. Strach sa začína v „hodine“ Belšazárovej hostiny, hoci pôvodne prišiel 11. septembra 2001. Odvtedy sa vetry začínajú vyšmykovať z rúk štyroch anjelov, ktorí ich zadržiavajú počas času zapečatovania sto štyridsaťštyri tisíc. Nárek nad Týrom, ktorý uvádza Ezechiel, vymedzuje Týr položením prorockej otázky: „Aké mesto je ako Týr, ako zničené uprostred mora?“

Lode Tárešišské spievali o tebe na tvojom trhu; a bola si naplnená a stala si sa veľmi slávnou uprostred morí. Tvoji veslári ťa zaviedli na veľké vody; východný vietor ťa rozbil uprostred morí. Tvoje bohatstvo a tvoje jarmoky, tvoj obchodný tovar, tvoji námorníci a tvoji lodivodi, tvoji tesniči škár a obchodníci s tvojím tovarom, a všetci tvoji bojovníci, ktorí sú v tebe, i celé tvoje zhromaždenie, ktoré je uprostred teba, padnú doprostred morí v deň tvojej skazy. Predmestia sa zachvejú od zvuku kriku tvojich lodivodov. A všetci, čo chytajú veslo, námorníci i všetci lodivodi mora, zostúpia zo svojich lodí a postavia sa na pevninu; a dajú počuť svoj hlas proti tebe, budú horko nariekať, budú si sypať prach na hlavy a váľať sa v popole. Pre teba si úplne vyholia hlavu, prepášu sa vrecovinou a budú pre teba plakať v horkosti srdca a v horkom bedákaní. A vo svojom nariekaní pozdvihnú nad tebou žalospev a budú nad tebou bedákať hovoriac: Ktoré mesto je ako Týrus, ako to zničené uprostred mora? Keď tvoj tovar vychádzal z morí, sýtla si mnohé národy; množstvom svojho bohatstva a svojho obchodného tovaru si obohacovala kráľov zeme. V čase, keď budeš rozbitá morami v hĺbinách vôd, tvoj tovar i celé tvoje zhromaždenie uprostred teba padne. Všetci obyvatelia ostrovov budú nad tebou zhrození a ich králi sa budú veľmi báť, ich tvár sa zachveje nepokojom. Obchodníci medzi národmi budú nad tebou syčať; staneš sa hrôzou a nebude ťa viac naveky. Ezechiel 27:25–36.

Týrus je mesto, čiže kráľovstvo, nad ktorým kupci zeme horko nariekajú a potom sa pýtajú: „Aké mesto je podobné Týru?“ Robia tak v tom „čase“, keď je mesto rozbité v mori. V osemnástej kapitole Zjavenia je neviestka Týru, ktorá je neviestkou Ríma, ktorá smilnila s kráľmi zeme a je označená ako to veľké mesto, ktorého súd prichádza za jednu hodinu a v jeden deň. Ona je tým mestom, ktoré vyvoláva prorockú otázku z nariekajúcich kráľov a kupcov.

Preto v jeden deň prídu na ňu jej rany: smrť, žalosť i hlad; a bude úplne spálená ohňom, lebo mocný je Pán Boh, ktorý ju súdi. A budú nad ňou plakať a nariekať králi zeme, ktorí s ňou smilnili a rozkošne žili, keď uvidia dym jej požiaru. Budú stáť ďaleko pre strach z jej múk a hovoriť: Beda, beda, to veľké mesto Babylon, to mocné mesto! Lebo v jednu hodinu prišiel tvoj súd. Aj kupci zeme budú nad ňou plakať a žialiť, lebo nikto už nekupuje ich tovar: tovar

zo zlata a striebra, drahých kameňov a perál, kmentu a purpuru, hodvábu a šarlátu, a každého tujového dreva, a všelijaké nádoby zo slonoviny, a všelijaké nádoby z najvzácnejšieho dreva, z medi, železa a mramoru, aj škoricu, voňavky, masti, kadidlo, víno, olej, jemnú múku, pšenicu, dobytok, ovce, kone, vozy, otrokov i ľudské duše. A ovocie, po ktorom túžila tvoja duša, odišlo od teba, a všetko, čo bolo lahodné a nádherné, odišlo od teba, a už to nikdy viac nenájdeš. Kupci týchto vecí, ktorí ňou zbohatli, budú stáť ďaleko pre strach z jej múk, plakať a nariekať a hovoriť: Beda, beda, to veľké mesto, ktoré bolo odiate kmentom, purpúrom a šarlátom, a ozdobené zlatom, drahými kameňmi a perlami! Lebo v jednu hodinu prišlo navnivoč také veľké bohatstvo. A každý lodivod, a všetci, čo sa plavia na lodiach, aj námorníci a všetci, ktorí obchodujú na mori, stáli ďaleko a kričali, keď videli dym jej požiaru, hovoriac: Ktoré mesto sa podobá tomuto veľkému mestu? A sypali si prach na hlavy a kričali s plačom a nárekom, hovoriac: Beda, beda, to veľké mesto, v ktorom zbohatli pre jeho prepych všetci, čo mali lode na mori! Lebo v jednu hodinu spustlo. Zjavenie 18:8–19.

Odzapečatenie Zjavenia Ježiša Krista zahŕňa posolstvo Polnočného volania. Toto posolstvo je druhým proroctvom Ezechiela tridsaťsedem, ktoré privádza k životu mŕtve suché kosti, čo ležali na uliciach tri a pol dňa, ako mocné vojsko. Toto posolstvo je posolstvom, ktoré zahŕňa pravdu, že je to islam, ktorý Pán používa na vykonanie výkonného súdu nad Spojenými štátmi za presadzovanie nedele. Tento súd prichádza v „hodine“ veľkého zemetrasenia, ktorá je zároveň tou „hodinou“, keď sa na Belšaccarovom múre objavil nápis. Tento nápis vyvolal strach, ktorý je predstavený ako zmocňujúci sa všetkých kráľov a kupcov, keď je hospodárska štruktúra planéty Zem zvrhnutá „východným vetrom“ islamu, ktorý sa tajne vkradol do Belšaccarovho kráľovstva cez zanedbaný dolný „múr“ na juhu.

„Mesto“ alebo kráľovstvo, nad ktorým králi a kupci nariekajú a pýtajú sa: „aké mesto je podobné tomuto veľkému mestu?“, je kráľovstvom neviestky z Týru, ktorá potom spieva svoje piesne a smilní práve s tými kráľmi. Všetci proroci hovoria o konci sveta a navzájom sa zhodujú, takže Ezechielovi kupci sú tí istí kupci ako v osemnásťtej kapitole Zjavenia. Trikrát v osemnásťtej kapitole Zjavenia nariekajú: „beda, beda“, keď je veľké mesto a finančná štruktúra planéty Zem zvrhnutá. Grécke slovo preložené v tomto úryvku ako „beda“ je presne to isté slovo, ktoré je trikrát preložené v ôsmej kapitole Zjavenia, v trinástom verši, kde je však preložené iným anglickým slovom.

A videl som a počul anjela letieť prostred neba a volajúceho mocným hlasom: Beda, beda, beda obyvateľom zeme pre ostatné hlasy trúby troch anjelov, ktorí ešte len budú trúbiť!
Zjavenie 8:13.

Králi a kupci oplakávajú zničenie svetovej ekonomiky slovami „beda, beda“, čo znamená „žiaľ, žiaľ“, a toto „beda“ je symbolom islamu. Strach, ktorý zachvacuje Baltazára a jeho kniežatá, keď sa na stene objaví nápis, je strachom vyvolaným tým, keď je hospodárska štruktúra planéty Zem ničená pokračujúcimi útokmi islamu, ktorý Boh používa ako svoj prozreteľnostný nástroj, aby vykonal svoj výkonný súd nad tými, ktorí pijú víno Babylonu, to jest naducovaním nedele. Táto pravda je témou dvadsiatej tretej kapitoly Izaiáša, „výroku“ o neviestke „Týre“.

Výnos proti Týru. Nariekajte, lode Taršíša, lebo je spustošený, takže niet domu ani prístavu; z krajiny Kittím im to bolo oznámené. Stíchnite, obyvatelia ostrova, ty, ktorého naplnili sidónski

kupci, prechádzajúci cez more. A po veľkých vodách prichádzalo jeho obilie zo Šíchóru, úroda rieky bola jeho príjmom; a bol trhoviskom národov. Hanbi sa, Sidón, lebo more prehovorilo, pevnosť mora, hovoriac: Nerodím v bolestiach ani neprivádzam na svet deti, nevychovávam mládencov ani neodchovávam panny. Ako pri zvesti o Egypte, tak sa budú bolestne zmietat' pri zvesti o Týre. Prejdite do Taršiša; nariekajte, obyvatelia ostrova. Je toto vaše plesajúce mesto, ktorého pôvod siaha do pradávnych dní? Jeho vlastné nohy ho zanesú ďaleko, aby pohostinsky prebýval v cudzine. Kto to uzniesol proti Týru, mestu, ktoré korunovalo, ktorého kupci sú kniežatá, ktorého obchodníci sú vážení na zemi? Hospodin zástupov to uzniesol, aby poškvnil pýchu všetkej slávy a uvrhol do pohrdania všetkých vážených zeme. Prejdi svojou krajinou ako rieka, dcéra Taršiša; už niet opory. Vystriel svoju ruku nad more, otriasol kráľovstvami; Hospodin vydal rozkaz proti obchodnému mestu, aby zničil jeho pevnosti. A povedal: Už sa nebudeš viac radowať, utláčaná panna, dcéra Sidónu; vstaň, prejdi do Kittím, ani tam nebudeš mať odpočinku. Hľa, krajina Chaldejcov! Tento ľud nebol, kým ho Asýrčan nezaložil pre obyvateľov púšte; postavili jeho veže, vybudovali jeho paláce, a priviedol ho na skazu. Nariekajte, lode Taršiša, lebo vaša pevnosť je spustošená. A stane sa v ten deň, že Týr bude zabudnutý sedemdesiat rokov, podľa dní jedného kráľa; po uplynutí sedemdesiatich rokov bude s Týrom ako s neviestkou v piesni. Vezmi gitaru, obchádzaj mesto, ty zabudnutá neviestka; pekne hraj, spievaj mnoho piesní, aby si bola pripomenutá. A stane sa po uplynutí sedemdesiatich rokov, že Hospodin navštívi Týr, a on sa vráti k svojmu zisku a bude smilniť so všetkými kráľovstvami sveta na povrchu zeme. A jeho obchod a jeho zisk budú svätosťou Hospodinovi; nebudú sa hromadiť ani ukladať, lebo jeho obchod bude pre tých, čo prebývajú pred Hospodinom, aby jedli dosýta a mali trvalý odev. Izaiáš 23:1–18.

Sedemdesiat rokov, čo je ako „dni jedného kráľa“, predstavuje babylonské kráľovstvo, lebo kráľ je kráľovstvo, a doslovný Babylon vládol sedemdesiat rokov. Sedemdesiat rokov doslovného Babylonu sa skončilo v „hodine“, keď sa na stenách Belšaccarovej hodovnej siene objavilo písmo. Tej istej noci bol zabitý mocou, ktorá prišla cez „múr“ nepovšimnutá, lebo usporadúval hostinu a pil víno Babylonu, zatiaľ čo Nabuchodonozorov orchester hral hudbu a smilnica z Týru spievala sladkú melódiu a odpadlícky Izrael tancoval a klaňal sa.

Vtedy sa všetkých zúčastnených zmocnila bázeň, lebo Boh „sa poradil proti Týru“ a „ustanovil“ „poškvniť pýchu všetkej slávy a uviesť do opovrhnutia všetkých vznešených zeme“. Boh teda „zatriasol kráľovstvami“ „veľkým zemetrasením“ tej „hodiny“, lebo Boh „vydal rozkaz proti“ obchodníckemu kráľovstvu, „aby zničil jeho pevnosti“. V „hodine“ strachu pre Belšaccara začali králi a kupci hľadať porozumenie významu ohnivých slov na stene. Smrť Belšaccara sa má čoskoro naplniť, no v tom okamihu je ešte nažive. Preto sa usiloval porozumieť tým tajomným slovám a ponúkol odmeny múdrym mužom, ak by dokázali vyložiť nápis, ale nebolo to možné, lebo múdri muži Babylonu používajú metodológiu biblického štúdia, ktorá bola falzifikátom pravdy. Tajomné slová sú ako videnie zapečatenej knihy.

Vtedy vošli všetci kráľovi mudrci, ale nevedeli prečítať nápis ani oznámiť kráľovi jeho výklad. Nato sa kráľ Belšaccar veľmi znepokojil, zmenila sa mu tvár a jeho veľmoži zostali v úžase. Kráľovná pre slová kráľa a jeho veľmožov vošla do hodovnej siene; kráľovná prehovorila a povedala: Ó, kráľ, ži naveky! Nech ťa tvoje myšlienky netrápia a nech sa ti nemení tvár. V

tvojom kráľovstve je muž, v ktorom je duch svätých bohov; a za dní tvojho otca sa v ňom našli svetlo, rozumnosť a múdrosť, podobná múdrosti bohov; a kráľ Nebukadnesar, tvoj otec, kráľ, hovorím, tvoj otec, ho ustanovil za predstaveného nad čarodejníkmi, hvezdármi, Chaldejcami a veštcami; pretože sa v tom Danielovi, ktorého kráľ nazval Baltazárom, našiel znamenitý duch, poznanie a rozumnosť, schopnosť vykladať sny, objasňovať záhady a rozvázovať pochybnosti. Nech je teda Daniel povolaný, a on oznámi výklad. Vtedy priviedli Daniela pred kráľa. Kráľ prehovoril a povedal Danielovi: Si ty ten Daniel, ktorý si z judských zajatcov, ktorých priviedol kráľ, môj otec, z Judska? Počul som o tebe, že je v tebe duch bohov a že sa v tebe nachádza svetlo, rozumnosť a znamenitá múdrosť. A teraz boli pred mňa privedení mudrci, hvezdári, aby prečítali tento nápis a oznámili mi jeho výklad; ale nevedeli podať výklad tej veci. O tebe som však počul, že vieš podávať výklady a rozvázovať pochybnosti; teraz teda, ak budeš môcť prečítať nápis a oznámiť mi jeho výklad, budeš oblečený do šarlátu, budeš mať na krku zlatú reťaz a budeš tretím vládcom v kráľovstve. Daniel 5:8–16.

Kráľovná v paláci nebola Belsazárovou manželkou, ale kráľovnou jeho starého otca, a vedela, kto dokáže prečítať nápis na stene. V kráľovstve bola cirkev (lebo žena je prorocky cirkvou), ktorá vedela, kto môže rozumieť tajomstvám Božím.

„V paláci bola žena, ktorá bola múdrejšia než oni všetci — kráľovná starého otca Belšaccara. V tejto tiesni sa prihovarila kráľovi slovami, ktoré vniesli lúč svetla do temnoty. ‚Ó, kráľ, ži naveky,‘ povedala, ‚nech ťa tvoje myšlienky neznepokojujú a nech sa tvoja tvár nemení. Je vo vašom kráľovstve muž, v ktorom je duch svätých bohov; a za dní tvojho otca sa v ňom našlo svetlo, rozumnosť a múdrosť, podobná múdrosti bohov; ktorého kráľ Nebukadnesar, tvoj otec, kráľ, hovorím, tvoj otec, ustanovil za predstaveného nad hvezdármi, astrológmi, Chaldejcami a veštcami; ...teraz nech je povolaný Daniel a on oznámi výklad.‘“

„Vtedy priviedli Daniela pred kráľa.“ Belšaccar sa usiloval dodať si odvahy a prejavil svoju autoritu, a povedal: „Si ty ten Daniel, ktorý si z judských zajatcov, ktorých kráľ, môj otec, priviedol z Judska? Počul som o tebe, že je v tebe duch bohov a že sa v tebe nachádza svetlo, rozumnosť a vynikajúca múdrosť.... Ak teda dokážeš prečítať tento nápis a oznámiť mi jeho výklad, budeš odetý do šarlátu, budeš mať zlatú reťaz na svojom krku a budeš tretím vládcom v kráľovstve.“

„Daniela neoslňal kráľov zjav, ani ho jeho slová nepomýlili či nezastrašili. ‚Nech sú tvoje dary tebe samému,‘ odpovedal, ‚a svoje odmeny daj inému; predsa však prečítam kráľovi písmo a oznámim mu jeho výklad. Ó kráľ, Najvyšší Boh dal Nabuchodonozorovi, tvojmu otcovi, kráľovstvo, veľkosť, slávu a česť.... Keď sa však jeho srdce povýšilo a jeho duch zatvrdol v pýche, bol zosadený zo svojho kráľovského trónu a jeho sláva mu bola odňatá.... A ty, jeho syn, ó Baltazár, si neponížil svoje srdce, hoci si toto všetko vedel, ale si sa povýšil proti Bohu nebies; priniesli pred teba nádoby z Jeho domu a ty, tvoji veľmoži, tvoje ženy i tvoje vedľajšie ženy ste z nich pili a chválil si bohov striebra, zlata, medi, železa, dreva a kameňa, ktorí nevidia, nepočujú ani nepoznajú; ale Boha, v ktorého ruke je tvoj dych a ktorému patria všetky tvoje cesty, si neoslával.‘“

„Toto je nápis, ktorý bol napísaný: Mene, Mene, Tekel, Upharsin. Toto je výklad tej veci: Mene: Boh spočítal tvoje kráľovstvo a ukončil ho. Tekel: Bol si odvážený na váhach a bol si

nájdenny nedostatočný. Peres: Tvoje kráľovstvo je rozdelené a dané Médom a Peržanom.“

„Daniel sa neodchýlil od svojej povinnosti. Predložil kráľovi jeho hriech a ukázal mu poučenia, ktoré sa mohol naučiť, ale nenaučil sa ich. Belšaccar nevenoval pozornosť udalostiam, ktoré pre neho mali taký veľký význam. Dejiny svojho starého otca nečítal správne. Bola naňho vložená zodpovednosť poznať pravdu, ale praktické poučenie, ktoré sa mohol naučiť a podľa ktorého mohol konať, si nevzal k srdcu; a jeho spôsob konania priniesol nevyhnutný výsledok.

„Toto bola posledná hostina chvastania, ktorú usporiadal chaldejský kráľ; lebo Ten, ktorý dlho znáša ľudskú zvrátenosť, už vyniesol neodvolateľný rozsudok. Bélašaccar veľmi zneužil Toho, ktorý ho povýšil za kráľa, a jeho čas skúšky mu bol odňatý. Kým kráľ a jeho veľmoži boli na vrchole svojho hýrenia, Peržania odklonili Eufrat z jeho koryta a vtiahli do nestráženého mesta. Zatiaľ čo Bélašaccar a jeho páni pili zo svätých nádob Jehovu a oslavovali svojich bohov zo striebra a zlata, Kýros a jeho vojaci stáli pod múrmi paláca. ‚V tú noc,‘ hovorí záznam, ‚bol zabitý Bélašaccar, kráľ Chaldejcov. A Méd Dárius prevzal kráľovstvo.““ Bible Echo, 2. mája 1898.

Uprostred krízy kráľovná (cirkev) rozpoznala, že existuje zdroj, ktorý môže určiť „Budúcnosť pre Ameriku“. Daniel opäť stojí na svojom mieste, aby naplnil svoj zámer na konci dní. Svedectvo o zástave, vydané v ohnivej peci prostredníctvom Šadracha, Měšacha a Abed-Nega, je teraz podané Danielom, keď dopĺňa líniu pravdy, že v „hodine“ krízy nedeľného zákona budú tí, ktorí predstavujú zástavu, privedení pred štátne vrchnosti, aby svedčili o pravde.

„Budú vás vydávať súdom, ... ba i pred vladárov a kráľov budete privedení pre mňa, na svedectvo im i pohanom.“ Matúš 10:17, 18, R. V. Prenasledovanie rozšíri svetlo. Kristovi služobníci budú privedení pred veľkých mužov tohto sveta, ktorí by inak azda nikdy nepočuli evanjelium. Týmto mužom bola pravda podaná v skreslenej podobe. Počúvali falošné obvinenia týkajúce sa viery Kristových učeníkov. Neraz je ich jediným prostriedkom, ako spoznať jej skutočný charakter, svedectvo tých, ktorí sú postavení pred súd pre svoju vieru. Pri vypočúvaní sa od nich vyžaduje, aby odpovedali, a ich sudcovia musia počúvať vydávané svedectvo. Božia milosť bude udelená Jeho služobníkom, aby obstáli v tejto naliehavej chvíli. „Bude vám dané,“ hovorí Ježiš, „v tú istú hodinu, čo máte hovoriť. Lebo nie vy budete hovoriť, ale Duch vášho Otca bude hovoriť vo vás.“ Keď Duch Boží osvieti mysle Jeho služobníkov, pravda bude predložená v jej božskej moci a vzácnosti. Tí, čo pravdu odmietajú, povstanú, aby obviňovali a utláčali učeníkov. No uprostred straty a utrpenia, ba až po smrť, majú Pánove deti zjavovať krotkosť svojho božského Vzoru. Tak sa ukáže protiklad medzi Satanovými nástrojmi a predstaviteľmi Krista. Spasiteľ bude vyvýšený pred vladármi i pred ľuďom.“ Túžba vekov, 354.

Tak ako v prípade troch mládencov, ani Daniel nemal záujem o nijaké dary a ani si nepotreboval vopred pripravovať, čo povie. Veľmi jednoducho predložil výklad „siedmich časov“, znázornených na stene.

V ďalšom článku budeme pokračovať v príbehu Balsazára.

„Tým, ktorí sú neverní v Božom diele, chýba zásadovosť; ich pohnútky nie sú takej povahy, aby ich za všetkých okolností viedli k tomu, čo je správne. Boží služobníci majú vždy cítiť, že sú pod zrakom svojho Zamestnávateľa. Ten, ktorý sledoval svätokrádežnú hostinu Bělšaccara, je prítomný vo všetkých našich ustanovizniach, v obchodnej kancelárii kupca i v súkromnej dielni; a nekrvavá ruka tak isto iste zaznamenáva vaše zanedbanie, ako zaznamenala strašný súd nad rúhavým kráľom. Odsúdenie Bělšaccara bolo napísané ohnivými slovami: ‚Bol si odvážený na váhach a našiel si sa nedostatočný‘; a ak zlyháte vo plnení svojich Bohom daných povinností, vaše odsúdenie bude rovnaké.“ Messages to Young People, 229.